

РЕШЕНИЕ

№ 196

гр. София, 11.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 20 състав, в публично заседание на 14.12.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Светлана Димитрова

при участието на секретаря Кристина Петрова, като разгледа дело номер **448** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156 и следващите от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.

Образувано е по жалба на „Виторио Фирмино“ ООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], ет.2, представлявано от управителя Е. Лайдерман, чрез представител по пълномощие адв. Г. Г. от САК, срещу Ревизионен акт /РА/ № Р-22221020005992-091-001 от 27.07.2021 г., издаден съвместно от Р. Р. Б. – орган, възложил ревизията, и В. В. П. – ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 1669/27.10.2021 г. на заместник директорът на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика” С. при ЦУ на НАП.

В жалбата се твърди, че оспореният РА е незаконосъобразен и необоснован, издаден от некомпетентен орган извън определения в ДОПК срок. Налице е противоречие между обжалвания РА и мотивите на предходния ревизионен акт. Ревизиращият екип не е проследил счетоводното движение на стоките, предмет на трите доставки. Въпреки обема на представените фактури и митнически документи ревизиращият орган не е приел, че доставката по ф/ра № 11/23.06.2020 г. е осъществена. По ф/ра № 12/06.08.2020 г. не са взети предвид доказателствата, че стоката е пристигнала до крайния получател в И.. В о.с.з. жалбата се поддържа от адв. Н., която моли съдът да отмени ревизионния акт и претендира присъждането на разноски по представения списък.

Ответникът – директор на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика” – С. при Централно управление на Национална агенция за приходите, чрез

процесуалния си представител юрк. М. оспорва жалбата като неоснователна. Счита, че в хода на съдебното производство не били събрани достатъчно доказателства, оборващи констатациите в ревизионния акт. Претендира присъждането на юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура – редовно уведомена, не изпраща представител за участие в производството.

Съдът, след като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, доводите и становищата на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Ревизионното производство е образувано със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ № Р-22221020005992-020-001/05.10.2020 г., с която е възложено извършването на ревизия на „Виторио Фирмино“ ООД за установяване на задължения за данък върху добавената стойност за периодите от 01.06.2020 г. до 31.08.2020 г. Заповедта е връчена на 20.10.2020 г. по електронен път. Със Заповед за изменение на ЗВР №Р-22221020005992-020-002/16.12.2020 г., връчена електронно на 05.01.2021 г. и Заповед за изменение на ЗВР № Р-22221020005992-020-003/ 11.01.2021 г., връчена електронно на 18.01.2021 г., срокът е продължен до 19.03.2021 г. Заповед №Р-22221020005992-020-001/05.10.2020 г. е издадена от И. М. Р., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., в качеството му на заместник на Р. Р. Б., съгласно Заповед №РД-84-2200-953 от 01.10.2020 г. на директора на ТД на НАП С.. Останалите заповеди по хода на производството са издадени от Р. Р. Б., на същата длъжност. Възложилите ревизията органи по приходите са оправомощени на основание чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК със Заповед №РД-01-128 от 18.02.2020 г. на директора на ТД на НАП С..

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/№ Р-22221020005992-092-001/29.06.2021 г., връчен електронно на 30.06.2021 г. В срока и на основание чл. 117, ал. 5 от ДОПК от ревизираното лице не е подадено възражение и не е представило доказателства.

Ревизията приключва с РА № Р-22221020005992-091-001/ 27.07.2021 г., издаден от Р. Р. Б. – орган, възложил ревизията, и В. В. П., главен инспектор по приходите – ръководител на ревизията. РА е връчен електронно на 11.08.2021 г. С ревизионния акт на дружеството е установен данък за внасяне общо в размер на 12 399,42 лв. и лихви за забава в размер на 1 124,96 лв., при деклариран от лицето данък за възстановяване в размер на 175,64 лв. Корекциите на декларираните резултати се дължат на начислен ДДС, в размер на 2 427,97 лв., произтичащ от липса на доказателства за извършени вътреобщностни доставки /ВОД/ и начислен ДДС в размер на 10 147,09 лв. във връзка с липса на доказателства за доставка на стоки, изпращани или превозвани извън територията на Европейския съюз /износ/.

В законния срок ревизионният акт е обжалван по административен ред с жалба, вх. №53-03-2186 от 24.08.2021 г. по регистъра на ТД на НАП С. и вх. №23-22-1394 от 26.08.2021 г. по регистъра на дирекция ОДОП С.. С Решение № 1669/27.10.2021 г. заместник директорът на Дирекция „ОДОП“ С., оправомощен със заповед № ЗЦУ-1891 от 21.05.2021г. и заповед № 10367 от 25.10.2021г. на изпълнителния директор на НАП, е потвърдил изцяло оспорения ревизионен акт.

В хода на ревизионното производство дружеството е декларирало, че през ревизирания период е извършвало дейност по покупко-продажба на козметични стоки /боа, стерилизатори и препарати за изправяне на коса/. На ревизираното лице са

връчени две искания за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице /ИПДПОЗЛ/ № Р-22221020005992-040-001/28.20.2020 г. и № 22221020005992-040-002/16.12.2020 г., връчени по електронен път. В отговор от дружеството са представени документи, описани подробно в РД.

За ревизирания период „Виторио Фирмино“ ЕООД е декларирало извършени доставки по чл. 69, ал.2 ЗДДС към дружества извън ЕС, а именно ASHER С. - PROSHOP и E. LEIDERMAN, находящи се на територията на И.. Доставките са на обща стойност 50 735,49 лв. и са отразени в кл. 18 на подадените от лицето справки-декларации /СД/ по ЗДДС. Доставките са по две фактури както следва:

В дневника за продажби за месец юни 2020 г. е включена фактура № 0...011 от 23.06.2020 г., с получател ASHER С. – PROSHOP, с данъчна основа в размер на 4 918,37 лв. /2 819,76 щатски долара/ и предмет на доставка - различни видове и количества шампоани и маски за коса. Като основание за неначисляване на ДДС е посочено „чл. 86, ал. 3 и чл. 21 от ЗДДС“.

По тази фактура не са представени документи за направено от клиента плащане. В представените допълнително от ревизираното лице документи липсват данни както за издателя им, така и „Виторио Фирмино“ ЕООД да е доставчик, не е отразен предметът на доставката. Ревизиращият екип е приел, че жалбоподателят не е представил доказателства за транспорт от територията на страната до територията на И., липсват договори, споразумения и разменена с клиентите кореспонденция, не са представени митнически документи. Направен е извод също така, че вписаното във фактурите основание за неначисляване на ДДС, а именно чл. 86, ал. 3 във връзка с чл. 21 от ЗДДС, в случая е неприложимо. Ревизиращият екип е приел, че е налице хипотезата на чл. 37, ал. 2 от ЗДДС и по тази фактура е начислил данък в размер на 983,67 лв., от които

В дневника за продажби за месец август 2020 г. е включена фактура № 0...013 от 06.08.2020 г., с получател E. LEIDERMAN, с данъчна основа в размер на 45 817,12 лв. /23 425,92 евро/ и предмет на доставка - 576 броя „EP T. 28MM STRAIGHTENER“.

Като основание за неначисляване на ДДС е посочено „чл. 86, ал. 3 и чл. 21 от ЗДДС“.

В представените допълнително от ревизираното лице документи липсват данни както за издателя им, така и „Виторио Фирмино“ ЕООД да е доставчик, не е отразен предметът на доставката. На оригиналните документи липсват печати. Ревизиращият екип е приел, че жалбоподателят не е представил необходимите транспортни документи, както и митнически документи, доказващи износ на стоката. Липсват договори и разменена между страните търговска кореспонденция. Прието е също така, че вписаното във фактурите основание за неначисляване на ДДС - чл. 86, ал. 3 във връзка с чл. 21 от ЗДДС, в случая е неприложимо. Ревизиращият екип е приел, че е налице хипотезата на чл. 37, ал. 2 от ЗДДС и по тази фактура е начислил данък в размер на 9 163,42 лв.

Общо по двете фактури е начислен ДДС, в размер на 10 147,09 лева.

В хода на ревизията е установено, че за периода месец юли 2020 г. жалбоподателят е издал фактура № 0...012/31.07.2020 г., с получател „Кадинтер“ С.Л., VIN ESB60214384, Испания и е декларирал извършване на вътреобщностна доставка. Фактурата е с предмет – шампоани и маски за коса, с данъчна основа в размер на 6 207,00 евро. От клиента е извършено частично плащане на 23.06.2020 г. в размер на 3 561,50 евро. Други документи не са представени, включително при направената проверка на място в счетоводството на жалбоподателя. Тъй като жалбоподателят не е

представил документи за транспорт, нито писмено потвърждение за получаване на стоките от „Кадинтер“ С.Л., ревизиращите са приели, че е налице хипотезата на чл. 53, ал. 3 от ЗДДС и извършването на ВОД е недоказано по смисъла на чл. 7, ал. 1 от ЗДДС и по тази фактура са начислили ДДС в размер на 2 427,97 лв.

По делото е изслушано и прието без оспорване заключение по ССЧЕ, което съдът цени като обективно, компетентно и професионално изготвено.

Експертизата счита, че поради допуснатите счетоводни грешки, счетоводството за процесния период не е редовно.

От синтетичната сметка 304 Стоки, видно от оборотната ведомост към 01.06.2020 г. /лист 144 от делото/ се разбира, че има некоректно салдо по сметката – кредитно салдо, в размер на 2 995,20 лв. Кредитното салдо по сметката означава, че е нарушено основно счетоводно правило: активните сметки, каквато е сметка 304 Стоки може да имат само дебитно салдо или да нямат салдо към определен период; За м.06.2020 г. в аналитичния регистър на сметка 304 Стоки/ подсметка 3041 Стоки на склад може да се проследи, че остават като салда отрицателни количества от редица артикули, в резултат от което към 01.06.2020 г. не само няма наличност от стоки, а има и кредитно салдо по подсметка 3041 Стоки на склад и по синтетичната сметка 304 Стоки и по аналитичните партиди; През м.07.2020 г. се придобиват стоки, отразени по синтетичната и аналитичната сметка 304/1 Стоки/подсметка 3041 Стоки на склад; През м.08.2020 г. – не се придобивани стоки; От Оборотната ведомост за м.06.2020 г./л.144/ е видно, че за този месец по сметка 304 Стоки – няма записи /няма дебитен и кредитен оборот по сметката/, това означава, че през месеца – не са постъпвали стоки и не са изписвани стоки, което противоречи на начисления приход от продажбата на стоки по процесната фактура № [ЕГН]/23.06.2020 г. През м.06.2020 г. и м.07.2020 г. не са изписани стоки, свързани с продажбата; В Оборотната ведомост за м.08.2020 г. се проследява изписване на стоки в размер на 39 452,82 лв. /кредит на сметка 304 Стоки/ лист 146 от делото/;

През м.06.2020 г. се извършва продажба на стоки, а такива стоки не са налични.

През м.07.2020 г. се извършва продажба на стоки, но това не е отразено в оборотната ведомост /изписване на стоки, въпреки, че през този месец има доставка на стоки/.

През м.08.2020 г. се извършва продажба на стоки, изписват се стоки, но поради допуснати счетоводни несъответствия и неравнени аналитични партиди се представят различни записи по хронология на отчитането“.

При така установените факти съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима като подадена в срока по чл.156, ал.1 ДОПК от лице, имащо правен интерес от оспорването, срещу подлежащ на обжалване административен акт и след като е осъществено обжалването по административен ред съобразно изискванията на чл.156, ал.2 ДОПК.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 160, ал. 2 ДОПК, съдебният контрол за законосъобразност и обосноваост на ревизионния акт включва преценка дали той е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

Настоящият съдебен състав намира, с оглед направените по-горе констатации, не се установяват пороци, обосноваващи нищожността на РА. Атакуваният РА № Р-22221020005992-091-001 от 27.07.2021 г., е издаден от компетентен орган в кръга на предоставените му правомощия и в предвидените от закона форма и съдържание. РА е

подписан с квалифицирани електронни подписи на издателите му, валидни към датата на неговото издаване, видно от представените от ответника преки доказателства по чл. 184, ал. 1 ГПК – удостоверения по чл. 24 ЗЕДЕП, възпроизведени на хартиен носител. Спазена е предписаната от чл. 120, ал. 1, пр. 1 ДОПК писмена форма по образца по чл. 120, ал. 3 ДОПК с всички задължителни реквизити по чл. 120, ал. 1, пр. 2, т. 1–8 ДОПК, включително мотиви, обосноваващи от фактическа и правна страна допълнително установените задължения за данък добавена стойност. Фактическите констатации и правни изводи на РА са допълнени и така конкретизирани чрез тези по приложения към него РД № Р-22221020005992-092-001/29.06.2021 г., съставляващ съгласно чл. 120, ал. 2, изр. 1 ДОПК неразделна негова част.

Ревизионното производство е проведено без допуснати съществени процесуални нарушения. Образувано е съгласно чл. 112, ал. 1 ДОПК с издаването на ЗВР № Р-22221020005992-020-001/05.10.2020 г., от И. М. Р., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., в качеството му на заместник на Р. Р. Б. на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., съгласно Заповед №РД-84-2200-953 от 01.10.2020 г. на директора на ТД на НАП С., оправомощен на основание чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК със Заповед №РД-01-128/18.02.2021 г. на директора на ТД на НАП С.. Заповедта има задължителното съдържание по чл. 113, ал. 1, т. 1 ДОПК – ревизираното лице е надлежно идентифицирано с данните по чл. 81, ал. 1, т. 2–5 ДОПК; определени са поименно и подлъжностно ревизиращите органи по приходите; конкретизирани са ревизираните задължения за ДДС и ревизираните периоди; даден е 2-месечен срок за извършване на ревизията съобразно чл. 114, ал. 1 ДОПК. Не е изтекъл преклузивният срок чл. 109, ал. 1, изр. 1 ДОПК. В рамките на ревизията от проверявания субект са изискани на основание чл. 37, ал. 2 и 3 ДОПК доказателства по нейния предмет. Инициирани са насрещни проверки по чл. 45, ал. 1 ДОПК, като ПИНП с приложенията са приобщени по преписката. Служебно са направени справки по информационните масиви на НАП. Тази доказателствена съвкупност е формирана със законосъобразно извършени от ревизиращите органи процесуални действия. Ревизията е извършена в определения със ЗВР № Р-22221020005992-020-001/05.10.2020 г., Заповед за изменение на ЗВР №Р-22221020005992-020-002/16.12.2020 г. и Заповед за изменение на ЗВР № Р-22221020005992-020-003/11.01.2021 г. срок.

По приложението на материалния закон:

По отношение на доставките за израелските дружества ASHER С. – PROSHOP и E. LEIDERMAN:

Чл.28 ЗДДС определя, че облагаема доставка с нулева ставка е:

1. доставката на стоки, които се изпращат или превозват от място на територията на страната до трета страна или територия от или за сметка на доставчика и
2. доставката на стоки, които се изпращат или превозват от място на територията на страната до трета страна или територия от или за сметка на получателя, ако получателят е лице, което не е установено на територията на страната; тази разпоредба не се прилага, когато стоките са предназначени за зареждане, оборудване и снабдяване на плавателни съдове и въздухоплавателни средства, които се използват за спортни и развлекателни цели или за лични нужди. Съгласно чл.37, ал.1 ЗДДС документите, с които се удостоверява наличието на облагаеми доставки с нулева ставка на данъка, се определят с правилника за прилагане на закона. От представените

фактури се установява, че в случая се касае за доставка на стоки, предназначени за страна извън ЕС. Съгласно чл.21, ал.1 от ППЗДДС за доказване на доставката доставчикът следва да разполага със следните документи: митнически документ, в който доставчикът е вписан като износител на стоките, удостоверяващ напускането на стоките от митническо учреждение на напускане или друг документ, удостоверяващ износа, в случаите, когато е налице възможност да не се подава митнически документ, съгласно митническото законодателство; фактура за доставката или друг документ в случаите, когато доставчикът не е задължен да издава фактура за доставката, от който е видно, че предмет на доставката е изнесената стока; документ за превоза на тези стоки. Съгласно чл.158, т.1 от Регламент /ЕС/ №952/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 9 октомври 2013 г. за създаване на Митнически кодекс на Съюза и чл.66 от Закона за митниците всички стоки, предназначени да бъдат поставени под митнически режим, с изключение на режим свободна зона, се обхващат от митническа декларация, подходяща за конкретния режим. Чл.271, т.1 от цитирания Регламент предвижда когато стоките са предназначени да бъдат изведени от митническата територия на Съюза и не е подадена митническа декларация или декларация за реекспорт като предварителна декларация за заминаване, в митническото учреждение на напускане се подава обобщена декларация за напускане.

В настоящия случай липсват доказателства, удостоверяващи износа на стоката - не е представена нито митническа декларация, нито обобщена декларация за напускане или електронно съобщение от митническото учреждение. При справка в информационна система на Агенция Митници е установено, че не е регистрирана доставка от жалбоподателя към Е. LEIDERMAN. От ревизираното лице е представена товарителница, в която „Виторио Фирмино“ ЕООД и Е. LEIDERMAN са вписани съответно като изпращач и получател, но е посочено място на издаване в С. и пристанище на товарене – К.-Slovenia. Не са представени договори, споразумения и търговска кореспонденция. Не са представени документи, доказващи предаването на стоката на представител на клиента, не са представени транспортни документи, които да доказват транспортирането на стоката от територията на Република България до страна извън територията на ЕС.

В отговор на допълнителното ИПДПОЗЛ ревизираното лице е представило два броя преводи на документи от иврит /без печати на оригиналите/ съдържащи името на клиента Е. LEIDERMAN. И в двата документа липсват данни „Виторио Фирмино“ ЕООД да е посочен като доставчик или изпращач. Липсват данни за предмета на доставката, описана е пратка, натоварена на пристанище К. и е посочена цел – пристанище Ashdod. Липсват данни кой е издал тези документи.

По отношение на ASHER С. – PROSHOP липсват данни за извършено плащане. Не са представени митнически документи, доказващи износа на стоката. Не са представени и транспортни документи или документи, доказващи предаването на стоката на представител на клиента. Липсват договори, споразумения или търговска кореспонденция. В отговор на допълнителното ИПДПОЗЛ от ревизираното лице са представени преводи на документи от иврит /без печати на оригиналите/ съдържащи името на клиента ASHER С. – PROSHOP, в които ревизираното лице не е посочено като доставчик или изпращач. Липсват данни кой е издателя на тези документи и какъв е предмета на доставката.

При данните по делото съдът приема, че посоченото от ревизираното лице основание за неначисляване на ДДС - чл. 86, ал. 3 и чл. 21 от ЗДДС е неприложимо, тъй като

чл.21 ЗДДС регулира доставката на услуги, а предмет на фактурираните доставки са стоки, а не услуги.

Въз основа на изложеното съдът намира, че правилно ревизиращият екип е приел, че не се установява основание за неначисляване на ДДС по чл.86, ал.3 ЗДДС. Налице е хипотезата на чл. 37, ал. 2 от ЗДДС и правилно е начислен данък общо в размер на 10 147,09 лв., от които 983,67 лв. по фактура, издадена на ASHER С. – PROSHOP и в размер на 9 163,42 по фактура, издадена на E. LEIDERMAN.

По отношение на декларирана от жалбоподателя вътреобщностна доставка.

За периода месец юли 2020 г. жалбоподателят е издал фактура № 0...012/31.07.2020 г., с получател „Кадинтер“ С.Л., VIN ESB60214384, Испания и е декларирал извършване на вътреобщностна доставка. Фактурата е с предмет – шампоани и маски за коса, с данъчна основа в размер на 6 207,00 евро. От клиента е извършено частично плащане на 23.06.2020 г. ,в размер на 3 561,50 евро.

Според т.31 от Решението на СЕС по дело С-273/11 освобождаването на вътреобщностната доставка е приложимо само когато правото на разпореждане като собственик с тази стока е прехвърлено на приобретателя и продавачът докаже, че посочената стока е изпратена или транспортирана в друга държава-членка и че вследствие на това изпращане или транспортиране същата стока е напуснала физически територията на държавата-членка на доставката. Това разбиране е израз на законодателната идея за преходния характер на този режим на облагане на ВОД (чл.402, § 1 от Директива 2006/ 112) – до приемането на окончателния режим на облагане в държавите на произход на стоката. Изискване към ВОД е придобиващият стоките да е друго ДЗЛ и данъчно незадължено юридическо лице, действащо на територията на държава-членка, различна от тази, в която е започнало изплащането или превозът на стоката.

С факта на изпращането или превозването на стоката до друга държава-членка и физическото напускане в резултат на това на стоката от държавата членка на доставката доставчикът обвързва настъпването на благоприятни за него правни последици – освобождаването му като продавач от ДДС във връзка с вътреобщностна доставка (чл. 138, § 1 от Директива 2006/112/ЕО). Националното законодателно разрешение е за облагане на ВОД с нулева ставка на ДДС – чл. 53, ал. 1 ЗДДС. Затова и с арг. от чл. 154, ал. 1 ГПК във вр с § 2 от ДР на ДОПК за жалбоподателя е тежестта да установи с убедителността на пълното доказване юридическите факти, представляващи основание за освобождаване на ВОД. За насрещното доказване на администрацията не съществува изискване да е пълно. Затова и използването на косвени доказателства не е несъвместимо с процесуалната активност, осигуряваща защита срещу оспорването на РА.

Доказването на предпоставките на ВОД по чл. 7 от ЗДДС е формализирано. Съгласно чл. 53, ал. 2 от ЗДДС за удостоверяване на извършена ВОД, доставчикът следва да разполага алтернативно със следните доказателства: документи за доставката, определени с ППЗДДС или документи за изпращането или транспортирането на стоките от територията на страната до територията на друга държава членка, определени с чл. 45а от Регламент за изпълнение /ЕС/ 2018/1912 на Съвета от 4 декември 2018 г. за изменение на Регламент за изпълнение/ЕС/ №282/2011 по отношение на някои освобождавания при вътреобщностни сделки или определени с правилника за прилагане на закона. Съгласно чл.45 ППЗДДС за доказване на вътреобщностна доставка на стоки доставчикът следва да разполага със следните

документи: 1. фактура за доставката, която съдържа идентификационния номер по ДДС на получателя, издаден от друга държава членка, под който номер му е извършена доставката; 2. транспортен документ или писмено потвърждение от получателя или упълномощено от него лице, удостоверяващи, че стоките са получени на територията на друга държава членка - в случаите, когато транспортът е извършен от получателя или от трето лице за сметка на получателя; в писменото потвърждение се посочват дата и място на получаване, вид и количество на стоката, вид, марка и регистрационен номер на превозното средство, с което е извършен транспортът, име на лицето, предало стоките, и длъжностното му качество, име на лицето, получило стоките, и длъжностното му качество. В случай, че транспортът е извършен от доставчика или от трето лице за сметка на доставчика следва да се представи транспортен документ, удостоверяващ, че стоките са получени на територията на друга държава членка.

Ревизираното лице не е представило документите, изискуемите от чл.45 ППЗДДС и Регламент за изпълнение /ЕС/ 2018/1912 на Съвета от 4 декември 2018 г. Установява се извършено частично плащане по тази фактура. Не са представени митнически документи, удостоверяващи износа на стоката. Не е представен транспортен документ, от който да е видно извършване на превоз на фактурираните стоки към „Кадинтер“ С.Л. Не е представено и писмено потвърждение от клиента за получаване на стоките.

Неоснователен е доводът на жалбоподателя, че представеният договор с „Ен Ти Зет Транспорт“ ООД доказва транспортирането на стоките. Съгласно т. 1.1. предмет на този договор са логистични услуги, свързани със складирането /в собствени или наети складове/, отчитането и транспортирането /със собствени или наети автомобили/ на стоки, собственост на възложителя. В т. 4.1. е посочено, че цените за оказваните по договора услуги са по Приложение 1. В това приложение № 1 са посочени цени както следва: за товаро-разтоварни операции – 6,00 лв., палет до 700 кг, за складиране – 0,70 лв. палет/ден. Нито са договоряни цени за транспортни услуги, нито такива са фактурирани. Представените от жалбоподателя фактури, издадени от „Ен Ти Зет Транспорт“ ООД, са с предмет – такса съхранение/складиране и изготвяне на поръчка /фактура №120...02783 от 30.06.2020 г./, такса съхранение/складиране и товаро-разтоварни операции, ръчна обработка /фактура №520...03966 от 31.08.2020 г./, такса съхранение/складиране /фактура №120...03026 от 31.07.2020 г./.

Правилно ревизиращият екип е приел, че липсват доказателства за реална сделка и са налице предпоставките на чл. 53, ал. 3 от ЗДДС. Без да са доказани предпоставките на ВОД по чл. 7, ал. 1 от ЗДДС облагането им с нулева ставка по чл. 53, ал. 1 от ЗДДС е неправомерно. По тази причина начисляването на данъка по ВОД в тежест на лицето, от което той е изискуем /чл. 86, ал. 1 от ЗДДС/ е в съответствие с материалния закон.

Заклучението на приетата ССЕ не опровергава констатациите в РА. На първо място съгласно експертизата поради допуснатите счетоводни грешки, счетоводството на ревизираното дружество за процесния период не е редовно – констатирано е нарушаване на основни счетоводни правила – кредитно салдо на сметка 304 Стоки към 01.06.2020 г., а активните сметки, каквато е сметка 304 Стоки може да има само дебитно салдо или да няма салдо; През м.06.2020 г. се извършва продажба на стоки, а такива стоки не са налични; През м.07.2020 г. се извършва продажба на стоки, но това не е отразено в оборотната ведомост /изписване на стоки, въпреки, че през този месец има доставка на стоки/; През м.08.2020 г. се извършва продажба на стоки, изписват се

стоки, но поради допуснати счетоводни несъответствия и неравнени аналитични партии се представят различни записи по хронология на отчитането. Това нередовно водено счетоводство не дава възможност да се извлекат конкретни изводи относно процесните доставки. Следва да се отбележат и констатациите на вещото лице, че през м.06.2020 г. /когато е доставката за ASHER С. – PROSHOP/ не са изписани стоки, свързани с продажбата; през м. 07.2020 г. /когато е доставката на Кадинтер“ С.Л./ също не са изписани стоки, свързани с продажбата.

С оглед изложеното, съдът намира, че РА е законосъобразен и жалбата следва да се отхвърли.

На основание чл. 81 ГПК във вр. с § 2 ДР на ДОПК съдът дължи произнасяне по претенциите на страните за присъждане на разноски.

С оглед изхода на спора и по аргумент от противното на чл. 161, ал. 1, изр. 1 ДОПК на жалбоподателя не се дължат разноски, като при отхвърляне на претенцията за разноски, съобразно константната практика на ВКС, не се постановява нарочен диспозитив.

Предвид изхода на делото и на основание чл. 161 ал. 1 изр. 3 на ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 1 532 лв., съразмерно на материалния интерес, предмет на жалбата.

Така мотивиран съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Виторио Фирмино“ ООД, ЕИК[ЕИК], срещу Ревизионен акт № Р-22221020005992-091-001 от 27.07.2021г., издаден съвместно от Р. Р. Б. – орган, възложил ревизията, и В. В. П. – ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 1669/27.10.2021 г. на заместник директора на дирекция „ОДОП“ С., относно доначислен ДДС общо в размер на 12 399,42 лв. и лихви за забава възлизащи на 1 124,96 лв.

ОСЪЖДА „Виторио Фирмино“ ООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], ет.2, да заплати на Дирекция „Обжалване и данъчно осигурителна практика“, С. юрисконсултско възнаграждение в размер на 1 532 /хиляда петстотин тридесет и два/ лева.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: